

Narkotika- och dopningsfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlas 16 motionsyrkanden på narkotika- och dopningsområdet från den allmänna motionstiden 2013. Hälften av dessa motionsyrkanden föreslås behandlas i förenklad ordning eftersom de tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden.

Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden.

I betänkandet finns ett särskilt yttrande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Narkotika- och dopningsfrågor	5
Motionerna	5
Bakgrund	6
Tidigare behandling	11
Utskottets ställningstagande	12
Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling	13
Särskilt yttrande	14
Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling, punkt 3 (S)	14
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	15
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	15
<i>Bilaga 2</i>	
Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 3	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Familjeklassning av narkotika

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 84,

2013/14:So295 av Lars-Axel Nordell (KD),

2013/14:So485 av Anna Wallén (S),

2013/14:So613 av Hillevi Larsson (S) yrkande 5,

2013/14:So638 av Christer Adelsbo m.fl. (S) och

2013/14:So657 av Lena Hallengren m.fl. (S) yrkande 43.

2. Dopningsfrågor

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:So386 av Thomas Finnborg (M) och

2013/14:So609 av Thomas Strand m.fl. (S).

3. Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som finns upptagna under denna punkt i utskottets förteckning över avstyrkta motionsyrkanden.

Stockholm den 18 mars 2014

På socialutskottets vägnar

Anders W Jonsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anders W Jonsson (C), Lena Hallengren (S), Saila Quicklund (M), Margareta B Kjellin (M), Christer Engelhardt (S), Helena Bouveng (M), Ann Arleklo (S), Isabella Jernbeck (M), Maria Lundqvist-Brömster (FP), Gunnar Sandberg (S), Per Ramhorn (SD), Eva Olofsson (V), Kent Härstedt (S), Shadiye Heydari (S), Magnus Ehrencrona (MP), Magnus Sjö Dahl (KD) och Karin Östring Bergman (C).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlas 16 motionsyrkanden på narkotika- och dopningsområdet från den allmänna motionstiden 2013. Hälften av dessa motionsyrkanden föreslås behandlas i förenklad ordning eftersom de tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, se bilaga 2. En förteckning över behandlade förslag finns i bilaga 1.

Generaldirektören Johan Carlson och utredaren Anders Persson från Folkhälsomyndigheten samt enhetschefen Per-Åke Sandvold från Läkemedelsverket informerades vid ett utskottssammanträde den 6 mars 2014 om olika överväganden i anslutning till s.k. familjeklassning av narkotika.

I ärendet kom en skrivelse in från den nationella tullspecialisten för narkotika och dopning, Lars Hansson (Tullverket) den 5 mars 2014 (dnr 1515-2013/14).

Utskottets överväganden

Narkotika- och dopningsfrågor

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avslår motioner om familjeklassning av narkotika och antidopningscenter samt översyn av möjligheten att kriminalisera köp av dopningspreparat.

Motionerna

Familjeklassning av narkotika

I kommittémotion 2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S) begärs i yrkande 84 ett tillkännagivande om att se över familjeklassning av narkotiska substanser.

I kommittémotion 2013/14:So657 av Lena Hallengren m.fl. (S) begärs i yrkande 43 tillkännagivande om familjeklassning av droger. Motionärerna anför att så snart ett preparat blivit narkotikaklassat kommer ett nytt preparat med liknande sammansättning ut på marknaden. Ett sätt att komma åt problemet är att familjeklassning införs av ett antal substanser. Familjeklassning innebär att man kan narkotikaklassa preparat som har ungefär lika uppbyggnad och effekt.

I motion 2013/14:So485 av Anna Wallén (S) begärs ett tillkännagivande om effektivare narkotikaklassning. Motionären anför att det bör prövas om en lagändring kan göras så att besläktade farliga preparat kan narkotikaklassas som grupp (familjeklassning).

I motion 2013/14:So613 av Hillevi Larsson (S) yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om snabbare narkotikaklassning av s.k. nätdroger. Motionären framhåller att myndigheterna måste vara väl förberedda och agera snabbt när ”nätdroger” introduceras på marknaden.

I motion 2013/14:So638 av Christer Adelsbo m.fl. (S) begärs tillkännagivande om att pröva om en lagstiftning är möjlig så att preparat kan klassas som grupp.

I motion 2013/14:So295 av Lars-Axel Nordell (KD) begärs ett tillkännagivande om att familjeklassa narkotiska preparat.

Dopningsfrågor

I motion 2013/14:So609 av Thomas Strand m.fl. (S) begärs ett tillkännagivande om antidopningscenter. Motionärerna anför att samhället kommer att behöva göra kraftfulla insatser framöver för att kunna bedriva ett långsiktigt och tvärsektorielt arbete för att minska användningen av dopningsmedel. När det gäller vård och behandling för dopningsmissbruk finns det

i dag en särskild nationell dopningsjour samt tre mottagningar som arbetar med vård av patienter med dopningsmissbruk i Sverige. Det behövs en översyn om möjligheter att inrätta s.k. antidopningscenter i varje landsting eller region där de aktuella aktörerna samarbetar. Såväl psykiatrisk som somatisk hjälp och vård men även andra kompetenser kan behöva kopplas in.

I motion 2013/14:So386 av Thomas Finnborg (M) begärs ett tillkännagivande om att genomföra en översyn av möjligheten att kriminalisera köp av dopningspreparat. Motionären anför att innehav och användning av dopningspreparat är kriminaliserade, men det finns ett kryphål i lagen som innebär att köpet i sig inte är kriminellt. Det finns en betydande marknad på internet där diverse dopningspreparat omsätter stora summor, och en kriminalisering av inköp av dopningspreparat skulle bidra till kampen mot dopning.

Bakgrund

Klassning av narkotika m.m.

Den svenska definitionen av narkotika bygger på en uppräkningslista av enskilda ämnen. Enligt 8 § narkotikastrafflagen (1968:64) förstås med narkotika läkemedel eller hälsofarliga varor med beroendeframkallande egenskaper eller euforiserande effekter eller varor som med lätthet kan omvandlas till varor med sådana egenskaper eller effekter och som 1. på sådan grund är föremål för kontroll enligt en internationell överenskommelse som Sverige har biträtt, eller 2. av regeringen har förklarats vara att anse som narkotika enligt lagen. Den totala listan över narkotikaklassificerade substanser finns i Läke-medelsverkets författningssamling (LVFS 2011:10). Där framgår vad som är narkotika enligt internationella överenskommelser och vad som är nationellt klassificerad narkotika.

Av narkotikastrafflagen framgår att den som olovligen

1. överlåter narkotika,
2. framställer narkotika som är avsedd för missbruk,
3. förvärvar narkotika i överlåtelssyfte,
4. anskaffar, bearbetar, förpackar, transporterar, förvarar eller tar annan sådan befattningsmedel med narkotika som inte är avsedd för eget bruk,
5. bjuder ut narkotika till försäljning, förvarar eller befördrar vederlag för narkotika, förmedlar kontakter mellan säljare och köpare eller företar någon annan sådan åtgärd, om förfarandet är ägnat att främja narkotikahandel, eller
6. innehar, brukar eller tar annan befattningsmedel med narkotika döms, om gärningen sker uppsåtligt, för narkotikabrott till fängelse i högst tre år (1 §).

Dopningsmedel definieras på ett annat sätt. Det sker generiskt genom att man i lag anger vad som omfattas, nämligen syntetiska anabola steroider, testosteron och dess derivat, tillväxthormon och kemiska substanser

som ökar produktion och frigörelse av testosteron och dess derivat eller av tillväxthormon, se 1 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel (dopningslagen). Någon uppräkningslista i förordning av vilka ämnen (kemiskt definierade substanser) som ska anses som dopningsmedel finns inte.

Dopningsmedel får inte annat än för medicinskt eller vetenskapligt ändamål

1. införas till landet,
2. överlåtas,
3. framställas,
4. förvärvas i överlåtelsesyfte,
5. bjudas ut till försäljning,
6. innehas, eller
7. brukas (2 § dopningslagen).

Till dessa regler har knutits straffbestämmelser i 3 och 3 a §§ dopningslagen. Av 4 § dopningslagen framgår att för försök eller förberedelse till sådant dopningsbrott som inte är att anse som ringa döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken, om gärningen gäller annan befattning än som avses i 2 § 6 eller 7.

I proposition 1997/98:183 Kontroll av syntetiska droger m.m. föreslog regeringen en ändring av narkotikadefinitionen i 8 § narkotikastrafflagen och i detta sammanhang diskuterade man även begreppen generiska definitioner m.m. (familjeklassning). I propositionen föreslogs också en ny lag som syftar till att åstadkomma ett effektivare kontrollförfarande för nya droger, (se lagen 1999:42 nedan). Regeringen anförde därvid följande (s. 35 f.).

Regeringen har [...] övervägt vilka ytterligare lagstiftningsåtgärder som skulle kunna vidtas för att möjliggöra en mer skyndsam reaktion från samhällets sida mot nya droger. En fråga som därvid aktualiseras är om det skulle vara möjligt att inom ramen för narkotikabegreppet använda sig av en s.k. generisk definition.

Genom en generisk definition narkotikaklassificeras en hel grupp av varor, vilka alla har det gemensamt att de innehåller en i definitionen närmare beskriven kemiskt aktiv substans. Vilka enskilda varor som omfattas av definitionen anges inte. Syftet med generiska definitioner är att täcka in även ännu ej introducerade missbruksmedel, varigenom det inte behövs några särskilda lagstiftningsåtgärder om en ny narkotisk vara dyker upp. Lagstiftaren kan på detta sätt ligga ett steg före den illegala marknaden.

Det kan konstateras att det inte är möjligt att definiera narkotika genom en enda eller ett fåtal generiska definitioner. Vad som kan diskuteras är att införa generiska definitioner för vissa grupper av ämnen och i övrigt liksom nu använda en uppräkningsdefinition. Frågan är dock vad man har att vinna med detta. Varje generisk definition kommer att omfatta fler varor än de man vill träffa med narkotikalagstiftningen. Det kan inte komma i fråga att döma någon till de stränga straff som förutsätts på narkotikaområdet om det aktuella ämnet är harmlöst. Nödvändiga undantag från definitionernas tillämpningsom-

råde måste därför göras, och om inte dessa skall bli alltför vaga tvingas man till en i stort sett lika komplicerad reglering som med nuvarande system.

Regeringen har av dessa orsaker sammantaget funnit att övervägande skäl talar emot att nu införa generiska definitioner i svensk lagstiftning. [...]

Sedan lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor tillkom är det på ett tidigt stadium möjligt med kontroll av substanser som på grund av sina inneboende egenskaper medför fara för människors liv eller hälsa och som används eller kan antas användas i syfte att uppnå berusning eller annan påverkan. Lagen kan bara tillämpas på sådana varor som inte omfattas av narkotikastrafflagen eller dopningslagen och inte heller är godkända som läkemedel inom EU (2 §). Lagen uttalar att varor som avses i lagen inte utan tillstånd får föras in i landet, överlåtas, framställas, förvärvas i överlåtelssyfte, bjudas ut till försäljning, eller innehas (3 §). Hälsofarliga varor definieras genom att regeringen i förordningen (1999:58) om förbud mot vissa hälsofarliga varor anger vilka varor eller substanser som omfattas av begreppet. Sedan lagens tillkomst har ett flertal substanser som klassificerats som hälsofarlig vara i ett senare skede kommit att klassificeras som narkotika.

Narkotikautredningen (S 2006:07) hade i uppdrag bl.a. att se över frågan om systemet med klassificering av narkotika borde ändras. Utredningen föreslog inte – främst med hänvisning till rättssäkerhetskrav – någon ändring i sättet att fastställa vad som är narkotika m.m. (SOU 2008:120). Narkotikautredningen föreslog i stället snabbare och kraftfullare verktyg för att angripa narkotikahandeln. De nya reglerna som trädde i kraft den 1 april 2011 enligt lagen (2011:111) om förstörande av vissa hälsofarliga missbrukssubstanser (förstörelselagen) samt vissa ytterligare bestämmelser som anger hur klassning går till, byggde på utredningens förslag (prop. 2010/11:4, bet. 2010/11:SoU5, rskr. 2010/11:158). Ändringarna innebar bl.a. detta:

- I avvaktan på att regeringen beslutar om att förklara en substans som narkotika eller hälsofarlig eller i avvaktan på att beslutet ska träda i kraft blev det möjligt att omhänderta och förstöra substanser som kan antas komma att användas i missbrukssyfte (5–6 och 11–12 §§ förstörelselagen).
- Statens folkhälsoinstitut och Läkemedelsverket fick möjlighet att beställa misstänkta substanser inom sina respektive ansvarsområden. Statens folkhälsoinstitut fick även en förstärkt tillsynsroll.
- En bestämmelse infördes i lagen (1992:860) om kontroll av narkotika som gör det möjligt att efter tillstånd få hantera narkotika för industriella syften (7 § 6). Syftet var att möjliggöra narkotikaklassning av GBL (gammabutyrolakton) och 1,4-butandiol, som användes som lösningsmedel inom industrin.

Folkhälsomyndigheten, som den 1 januari 2014 övertagit Statens folkhälsoinstituts roll i fråga om narkotikaklassningen, bevakar och utreder behovet av klassificering av sådana varor som inte utgör läkemedel, se 3 § 13 förordningen (2013:1020) med instruktion för Folkhälsomyndigheten. Läkemedelsverket ansvarar för kontroll och tillsyn av narkotika och vissa andra produkter som med hänsyn till egenskaper eller användning står läkemedel nära, se 1 § förordningen (2007:1205) med instruktion för Läkemedelsverket. I de fall någon av myndigheterna finner behov av kontroll av en substans (vara) föreslås detta till regeringen som sedan fattar beslut i frågan. Som underlag till förslaget ligger ett s.k. klassificeringsdokument, som ger en beskrivning av substansen, missbruksbilden, associerade risker etc.

I kommissionens meddelande Kraftfullare europeiska insatser mot narkotika (KOM(2011) 689 slutlig), som antogs i oktober 2011 identifierades spridningen av nya psykoaktiva ämnen som en av narkotikapolitikens största utmaningar, vilket kräver en starkare reaktion på EU-nivå. Meddelandet lägger grunden för EU:s nya lagstiftningsförslag om nya psykoaktiva ämnen som bygger på rådets beslut 2005/387/RIF om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen. I december 2011 begärde rådet att kommissionen skulle lägga fram ett lagstiftningsförslag om en översyn av rådets beslut 2005/387/RIF. Kommissionen utarbetade den 17 september 2013 ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om psykoaktiva ämnen (COM(2013) 619 final). Förslaget bereds för närvarande.

ANDT-strategin

Riksdagen beslutade i mars 2011 om en samlad strategi för alkohol-, narkotika-, dopnings- och tobakspolitiken m.m., förkortad ANDT-strategin (prop. 2010/11:47, bet. 2010/11:SoU8, rskr. 2010/11:203 och 204). ANDT-strategin anger mål, inriktning och prioriteringar för samhällets insatser under åren 2011–2015. Den nationella målstrukturen för ANDT-politiken består av ett gemensamt övergripande mål för denna politik och sju långsiktiga mål som anger inriktningen för ANDT-arbetet i sin helhet. Dessa mål är ständigt aktuella och har ingen bortre tidsgräns. Till de långsiktiga målen knyts ett antal prioriterade mål som ska uppnås under strategiperioden. Det gemensamma övergripande målet för ANDT-politiken om ett samhälle fritt från narkotika och dopning, med minskade medicinska och sociala skador orsakade av alkohol och med ett minskat tobaksbruk, innebär en nolltolerans mot narkotika och dopning, att man minskar allt tobaksbruk och förhindrar att minderåriga börjar använda tobak samt att man förhindrar all skadlig alkoholkonsumtion bl.a. genom att minska konsumtionen och skadliga dryckesvanor.

Statens folkhälsoinstitut fick i oktober 2013 i uppdrag att genomföra en samlad uppföljning av ANDT-strategin. Uppdraget ska slutredovisas senast den 1 oktober 2015 (S2013/2377/FST [delvis]).

I fråga om ANDT-strategins långsiktiga mål nummer ett, Tillgång till bl.a. narkotika och dopningsmedel ska minska, görs satsningar på ökad samverkan mellan polisen och kommunala verksamheter. Av åtgärdsprogrammet framgår vidare att pågående åtgärder inom det prioriterade målet En effektiv bekämpning av illegal försäljning via digitala medier (1.3) är följande:

- Fortsatt samverkan om försäljning via internet.
- Fortsatt samverkan för att förbättra bevakning, underrättelsearbete och analys av den illegala försäljningen.
- Fortsatt utveckling av klassificeringsprocessen när det gäller nya droger.

Under det nämnda prioriterade målet anges att handel via internet med substanser som är klassificerade som narkotika eller hälsofarliga varor har ökat de senaste åren liksom handel av dopningsmedel och substanser som (ännu) inte förklarats som narkotika eller hälsofarliga. Vidare anføres att bevakningen och utredningen av nya droger har utvecklats och snabbats upp för att de substanser som berörs ska kunna narkotikaklassas så snabbt som möjligt. Detta är nödvändigt för att undvika de skador och dödsfall som inträffar på grund av att drogernas effekter är okända för användaren. Efter att det möjliggjordes i april 2011 köpte Statens folkhälsoinstitut in potentiella missbruksmedel för att undersöka innehåll och aktiva substanser. Under 2013 fortsatte samverkan mellan Statens folkhälsoinstitut, Rikskriminalpolisen och Statens kriminaltekniska laboratorium när det gäller bevakning, underrättelsearbete och analys av illegala substanser som förekommer på internet. Statens folkhälsoinstitut klassificerade under 2013 nya droger och samarbetade med Rikskriminalpolisen, Tullverket och Läkemedelsverket inom ramen för Nadis (Nätverket för den aktuella drogsituationen i Skandinavien).

Frågesvar m.m.

I frågesvar om familjeklassning av narkotika anförde statsrådet Maria Larsson den 7 augusti 2013 följande (skriftligt svar på fr. 2012/13:668).

Fredrik Lundh Sammeli har frågat mig vilka initiativ jag är beredd att ta med anledning av det anförda i frågan, det vill säga om behovet av generisk kontroll av droger.

Statens folkhälsoinstitut och Läkemedelsverket har regeringens uppdrag att bevaka och utreda behovet av narkotikaklassning. Myndigheterna påtalar behov av att klassa olika substanser till regeringen, som fattar beslut om att föra in substansen på listan över narkotika.

För att en substans ska kunna klassas som narkotika ska den enligt definitionen i narkotikastrafflagen (1968:64) ha beroendeframkallande eller euforiserande egenskaper. Substanser som inte har sådana effekter ska heller inte klassas som narkotika. I Sverige klassificeras substanser individuellt, i huvudsak för att det är det mest rättssäkra sättet att avgöra om substansen har sådana egenskaper och effekter som anges i narkotikastrafflagen.

En alternativ lösning till den som tillämpas i Sverige är att använda en generisk definition, så kallad familjeklassning, där man klassar en hel grupp ämnen som har en gemensam grundstruktur. Regeringen har undersökt för- och nackdelar med en sådan definition. Fördelen är att man kan klassa ämnen som ännu inte dykt upp på marknaden, men nackdelen är att om det finns minsta tvekan måste ärendet avgöras i domstol. Detta är en process som kan ta flera år. Därför har de ansvariga myndigheterna tills vidare föreslagit en klassning ämne för ämne, men regeringen ser, tillsammans med ansvariga myndigheter, för närvarande över om det går att finna alternativa lösningar.

Under de senaste åren har regeringen tagit flera övriga initiativ för att så långt som möjligt minska tidsåtgången och snabbt kunna klassa de nya substanser som introduceras på den svenska marknaden. Myndigheterna har fått ökade möjligheter att hitta de nya substanserna. Arbetet inom Regeringskansliet har också effektiviserats, vilket medfört att handläggningstiderna kunnat kortas. Förfarandet vid klassificeringen är betydligt snabbare i dag än tidigare. I nästan samtliga fall åberopas brådskande skäl vid anmälan till kommissionen, vilket har förkortat "frysningstiden" från tre månader till tio dagar.

Regeringen har vid flera tillfällen i samarbetet inom EU påtalat behovet av att påskynda handläggningen av narkotikaklassningarna. Kommissionen arbetar med att ta fram förslag om hur det ska gå till.

Ändringen i narkotikalagstiftningen har också gjort det möjligt för polis och tull att beslagta substanser i avvaktan på beslut om klassning.

I betänkandet Antidopning i Sverige – en ny väg för arbetet mot dopning (SOU 2011:10) finns förslag till arbetsuppgifter för en nationell antidopningsorganisation, såväl inom som utom idrottens område. Betänkandet bereds inom Regeringskansliet.

Tidigare behandling

När utskottet i betänkande 2010/11:SoU5 behandlade regeringens proposition 2010/11:4 En effektivare narkotika- och dopningslagstiftning noterade utskottet att Svenska Narkotikapolisföreningen i remissyttrande anförde att 2 § dopningslagen bör justeras så att de gärningsformer som nämns där sammanfaller eller närmar sig lydelsen i 1 § första stycket narkotikastrafflagen (1968:64). Föreningen pekade på att den nuvarande regleringen innebär att medhjälp, försök och förberedelse till dopningsbrott i vissa fall inte kan lagföras och att det inte finns sakliga skäl att som nu göra åtskillnad i lag, om man som gärningsman under likartade former befattar sig med narkotika eller dopningsmedel. Regeringen konstaterade i propositionen att Narkotikautredningen inte hade behandlat de frågor som Svenska Narkotikapolisföreningen tog upp i sitt remissvar varför det inte fanns underlag för att i det sammanhanget överväga de ändringar i dopningslagen som föreningen föreslår (s. 82–83). Utskottet uttalade bl.a. följande (s. 16, 1 res. SD).

När det gäller medhjälp, försök och förberedelse till dopningsbrott konstaterar socialutskottet i likhet med regeringen att det inte finns något underlag för att i detta sammanhang överväga de ändringar i dopningslagen som föreslagits av en av remissinstanserna. Mot denna bakgrund anser socialutskottet att riksdagen inte bör ta något initiativ. [...]

Av de skäl som nu anförts ställer socialutskottet sig bakom de förslag som regeringen presenterar i propositionen [...] och avstyrker motionerna [...].

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar att regeringen i proposition 1997/98:183 Kontroll av syntetiska droger m.m., efter olika överväganden, ifrågasatte vad man hade att vinna med en generisk definition vid klassning av narkotika eftersom en sådan omfattar fler varor än de man vill träffa med narkotikalagstiftningen. Regeringen anförde då att det inte kunde komma i fråga att döma någon till de stränga straff som förutsätts på narkotikaområdet om det aktuella ämnet är harmlöst och att nödvändiga undantag från definitionerna i så fall måste göras. Sammantaget fann regeringen att övervägande skäl talade emot att införa sådana generiska definitioner. Utskottet gjorde ingen annan bedömning (bet. 1998/99:SoU5).

Utskottet noterar vidare att Narkotikautredningen (SOU 2008:120), som hade i uppdrag att bl.a. se över frågan om systemet med klassificering av narkotika, inte föreslog någon ändring i sättet att fastställa vad som är narkotika. Skälet var främst hänsyn till rättssäkerhetskrav.

Utskottet vill framhålla vikten av en effektiv narkotikaklassning. Utskottet har i samband med beredningen av motionerna fått information av företrädare för Folkhälsomyndigheten och Läkemedelsverket om vilka överväganden som görs i anslutning till begreppet generisk klassning/familjeklassning. Utskottet har också tagit emot en skrivelse från den nationella tullspecialisten för narkotika och dopning vid Tullverket. Sammantaget förefaller nackdelarna dominera med en sådan klassning. Resonemanget är i princip detsamma som i proposition 1997/98:183. Utskottet utgår från att regeringen och berörda myndigheter ständigt följer frågan med syfte att Sverige ska ha effektivast möjliga metod för att snabbt kunna klassificera narkotika. Riksdagen bör inte ta något initiativ med anledning av motionerna 2013/14:Ju412 (S) yrkande 84, 2013/14:So295 (KD), 2013/14:So485 (S), 2013/14:So613 (S) yrkande 5, 2013/14:So638 (S) och 2013/14:So657 (S) yrkande 43. Motionerna avstyrks.

Utskottet konstaterar att betänkandet Antidopning i Sverige – en ny väg för arbetet mot dopning (SOU 2011:10) innehåller förslag till arbetsuppgifter för en nationell antidopningsorganisation såväl inom som utom idrottens område och att betänkandet bereds inom Regeringskansliet. Något initiativ bör därför inte tas med anledning av motion 2013/14:So609 (S). Motionen avstyrks.

Utskottet utgår från att regeringen ser över frågan om kriminalisering av köp av dopningspreparat om man skulle bedöma att behov finns. Riksdagen bör inte ta något initiativ med anledning av motion 2013/14:So386 (M). Motionen avstyrks.

Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden (S och M) som tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen tidigare har behandlat under valperioden.

Jämför särskilt yttrande (S).

De åtta motionsyrkanden som tas upp i bilaga 2 rör samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet behandlat tidigare under valperioden i betänkandena 2010/11:SoU8 En samlad strategi för alkohol-, narkotika-, dopnings- och tobakspolitiken m.m., 2012/13:SoU15 Narkotika- och dopningsfrågor och 2012/13:SoU18 God kvalitet och ökad tillgänglighet inom missbruks- och beroendevården. Riksdagen avslag motionsyrkandena i enlighet med utskottets förslag. Utskottet ser inte nu skäl att göra någon annan bedömning varför motionerna avstyrks.

Särskilt yttrande

Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling, punkt 3 (S)

Lena Hallengren (S), Christer Engelhardt (S), Ann Arleklo (S), Gunnar Sandberg (S), Kent Härstedt (S) och Shadiye Heydari (S) anför:

Utskottet har genom förenklad motionshantering avstyrkt de motionsförslag som finns i bilaga 2. Då det gäller motionsförslagen hänvisar vi till tidigare ställningstaganden i motsvarande frågor i betänkandena 2010/11: SoU8, 2012/13:SoU15 och 2012/13:SoU18. Vi vidhåller de synpunkter som framförts i det sammanhanget men avstår från att på nytt ge uttryck för avvikande uppfattningar i en reservation.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S):

83. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att samordna insatserna i EU och internationellt i övrigt för att bekämpa narkotikabrottsligheten.
84. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över familjeklassning för narkotikasubstanser.
91. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att intensifiera arbetet mot dopning.

2013/14:So274 av Hans Hoff (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att återkomma till riksdagen med en samlad politik för att bekämpa den ökande liberaliseringen och användningen av narkotika.

2013/14:So295 av Lars-Axel Nordell (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att familjeklassa narkotiska preparat.

2013/14:So382 av Hans Wallmark (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om näthandel med narkotika, falska mediciner och steroider.

vad som anförs i motionen om näthandel med narkotika.

2013/14:So386 av Thomas Finnborg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genomföra en översyn av möjligheten att kriminalisera köp av dopningspreparat.

2013/14:So485 av Anna Wallén (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om effektivare narkotikaklassning.

2013/14:So609 av Thomas Strand m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om antidopningscenter.

2013/14:So613 av Hillevi Larsson (S):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en nollvision för narkotikarelaterad dödlighet.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om snabbare narkotikaklassning av s.k. nätdroger.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om missbruk av centralstimulerande droger.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om cannabissmissbruk.

2013/14:So627 av Monica Green m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om drogförebyggande arbete.

2013/14:So638 av Christer Adelsbo m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att pröva om en lagstiftning är möjlig så att preparat kan klassas som grupp.

2013/14:So657 av Lena Hallengren m.fl. (S):

43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om familjeklassning av droger.

BILAGA 2

Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 3

Motion	Motionärer	Yrkanden
3. Narkotika- och dopningsfrågor – förenklad behandling		
2013/14:Ju412	Morgan Johansson m.fl. (S)	83 och 91
2013/14:So274	Hans Hoff (S)	
2013/14:So382	Hans Wallmark (M)	i denna del
2013/14:So613	Hillevi Larsson (S)	1, 6 och 7
2013/14:So627	Monica Green m.fl. (S)	